

A világ legnagyobb városa, Csungking

A címben rögtön több csúsztatás is van; egyrészt területe szerint valóban ez a legkiterjedtebb város a Földön (és a világon, mivel egyelőre csak a Földet ismerjük); gyakorlatilag akkora, mint Ausztria.

A következő csúsztatás, hogy a város két részből áll: magából a városból és a hozzácsapott területből. Kína egyre több nagyvárosát speciális gazdasági övezetté nyilvánítja, ezek így *Special Economic Zones (SEZ)*, vagy más néven szabadkereskedelmi zónák lettek. Ezzel próbálják feloldani a hagyományos egypárt-rendszerű, szocialista Kína és a modern, félelmetes tempóban fejlődő metropoliszok között felszülő ellentétet.

A zónák biztosítják a külföldi cégeknek a szabad munkaerő-felhasználást, azaz például joguk van a dolgozókat elbocsátani, ami szembe megy a szocialista Kína „*életfogytig egy cégnél*” elvével. A SEZ-ek szabadon üzemeltethetnek repülőtereket, kikötőket, vasúti infrastruktúrát, és ráadásul ezekben a zónákban a társasági adó is jelentősen kedvezőbb, mint az országban. Jelenleg húsz ilyen zóna létezik az országban (szinte minden nagyváros). Ezek a zónák közvetlen kormányzati irányítás alá tartoznak, és fejlődésük érdekében jókora külső területeket is rendeltek hozzájuk. Csungkingot így Szecsuan tartományból emelték ki, és hozzárendeltek egy ausztriányi területet, amit az egyszerűség kedvéért Csungkingnak neveztek el, mint magát a várost.

Monorail a Liziba állomás felől. Ott megy át a házon keresztül.

<https://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:csungking>

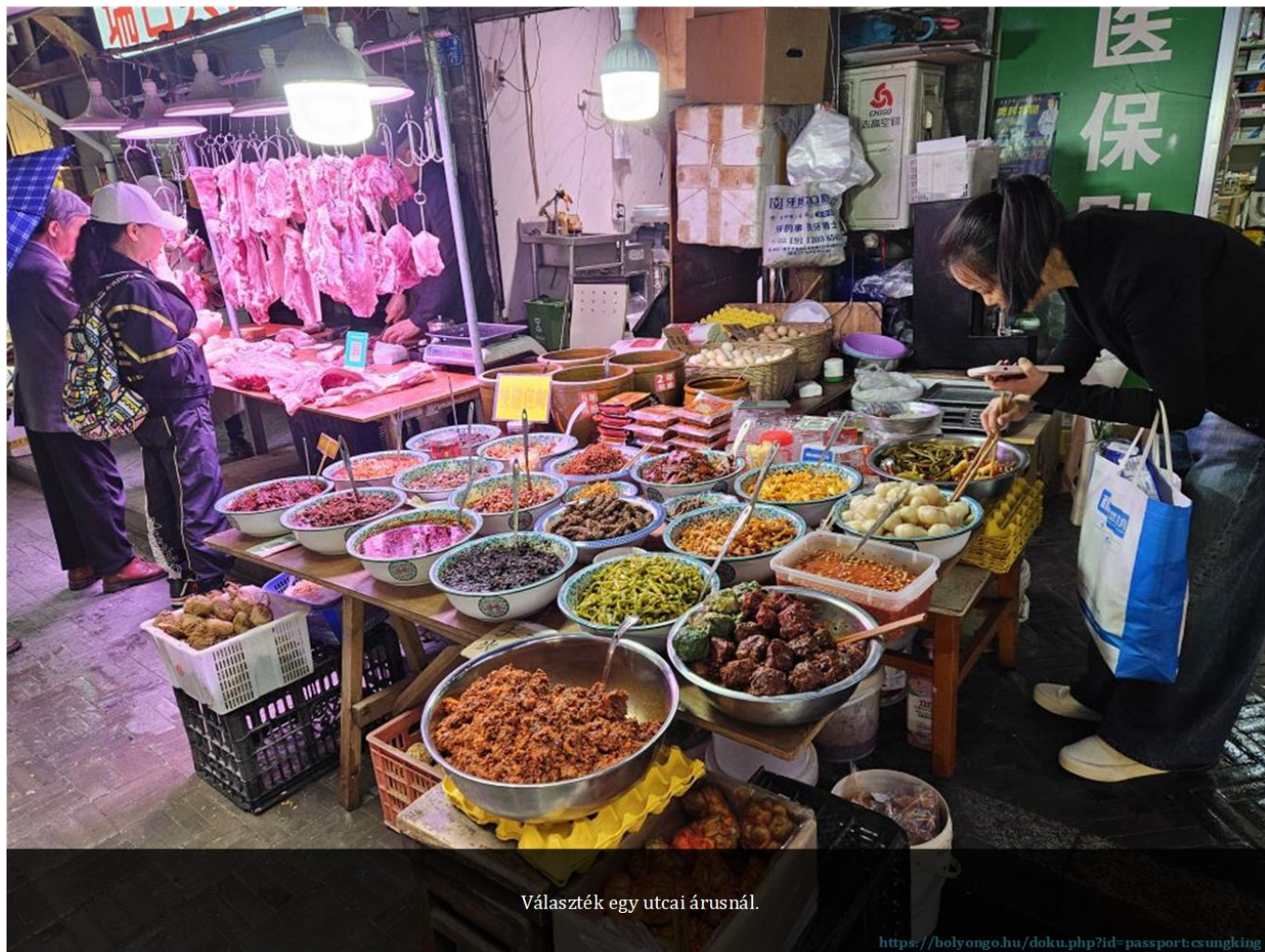
Ezeknek a különleges zónáknak a fejlődése persze azonnal kilőtt, számukra, európaiak számára ez a dinamika szinte felfoghatatlan; több száz kilométer vasút és metró épül minden évben, a városok hatalmas területeket harapnak ki környezetükből, és lenyűgöző felhőkarcolók nyújtózkodnak a semmiből az égi.

Meg szerettem volna nézni, hogy milyen közlel ez a város, és szerencsémre nejem és két kisebbik kölykőm (a négyből) is partner volt a furcsa nyaraláscélpont választásban; így Frankfurtól egy shenjangi átszállással, röpké 14 órás repülőúttal a városba érteztünk.

Az árak a megszokott német árszínhez képest megnyugtatóan alacsonyak. Első pár napban egy háromszobás, 35. emeleti apartmant béreltünk ki, a Jangce folyóra nyíló, lélegzet-elállító kilátással, napi hatvan euróért. A szállást még az utazás előtt foglaltam a *booking.com*-on, a tulaj (magántulajdon!) Mic, egy segítőkész, jó fej fazon volt. A szállás tisztasága hagyott azért némi kivetnivalót, de a későbbiekben többször is beigazolódott, hogy az országot nem tisztaságmániásokra szabták – finoman szólva.

Az apartman-ház egyébként 45 emelet magas, de ezzel nem ugrott ki a környezetéből. A földszinten kifőzdék sora kínálta a helyi ételek hosszú sorát, és ízelítőt adott a város illat-szag-feelingjéből; ahol a csatornákból szivárgó csatornaszag keveredik az erősen fűszeres ételek illatával és szmoggal. Lehet, hogy csak nekem tűnik fel, de valahogy az adott város élményhez mindig hozzátartozik a szag, ami persze a filmekben lemarad, de ahogy megérkezek egy ázsiai városba, rögtön ezzel azonosulni is tudok. Lehet, hogy van, akinek ez bűdös, de nekem csak egyszerűen jellegzetes, ugyanúgy, mint például Ausztriában a hűttékhez levakarhatatlanul tapadó tehéntrágya-frissfű szag/illat.

Választék egy utcai árusnál.

<https://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:csungking>

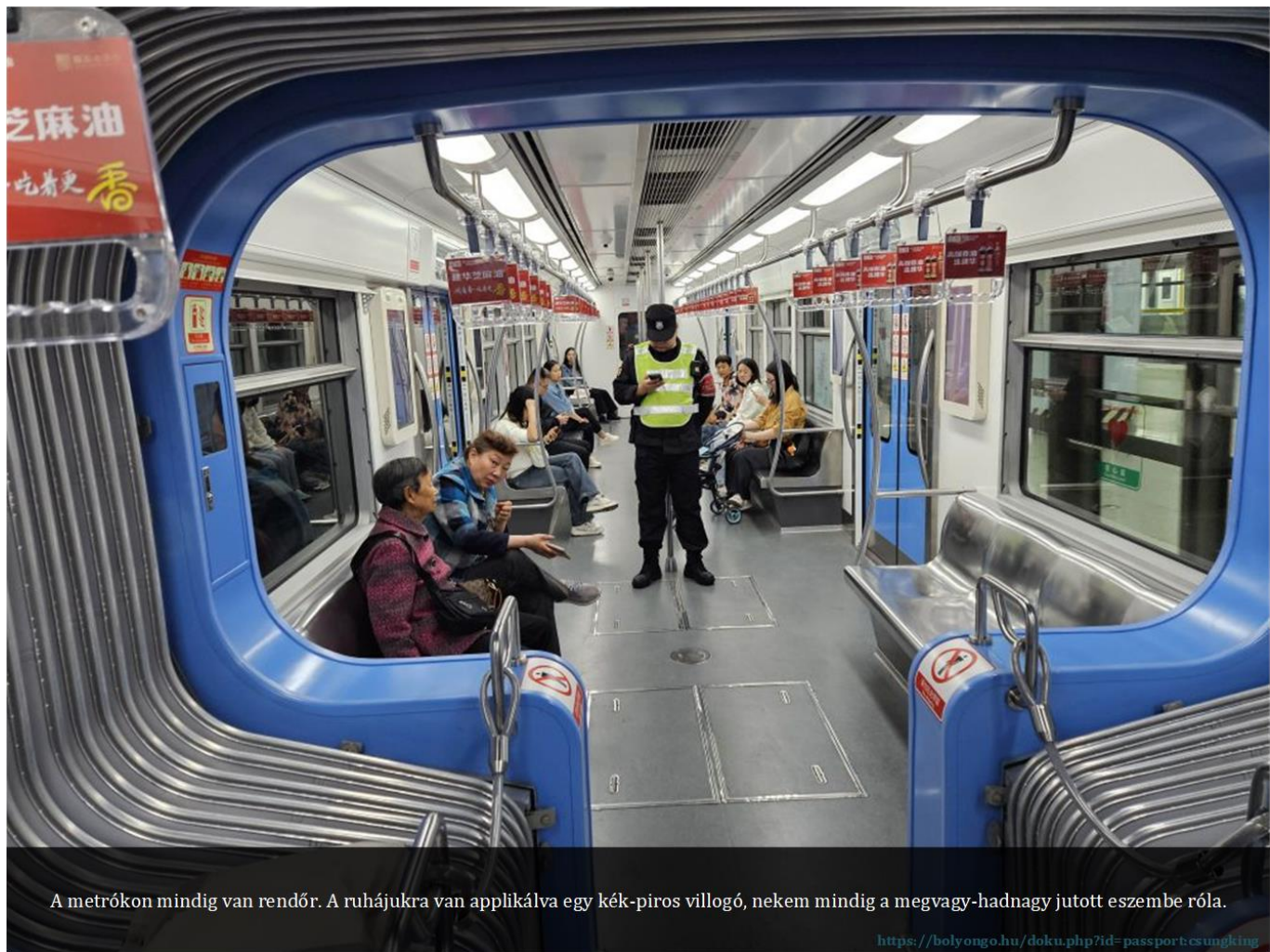
A városban jól megférnek egymás mellett a rettentően viharvert, romos és penészfoltos régi épületek és a csillogó-villogó, szemvonzó led-világításba öltöztetett felhőkarcolók. A város hegyekre épült, melyek között beszorított kígyóként tekerődik a Jangce folyó. Nem csak egy belváros van, felhőkarcolókkal, hanem amerre szem ellát, szétszórtnan, több bolyban is csoportosulnak a városban ezek a 60-80 emeletes, villódzó épületek.

Éjszaka szinte az egész város ki van világítva, futófények, színek kavalkádja ad némi sci-fi érzetet a látványnak; mintha a szárnyas fejedelmek kulisszái kelnének életre. További párhuzam a filmmel a folyamatos alapzaj, a monoton ismétlődő hangos szövegek kavalkádja, az árusoktól, a közlekedési lámpákból, a boltokból, a kifőzdékből árad ez a zaj. Az autók zaja már annyira nem feltűnő, főleg, hogy (szerintem) nagyrészüket már villanyhajtású. Ja, és olyan autómárkák, amikről még életemben nem hallottam, a német márkák inkább csak státusz-szimbólumként vannak jelen az utakon.

A város meglepő módon nem kínál túl sok turista-látványosságot, még az elején tartanak a nyitásnak, a váltásnak. Valahogy olyan érzetem van, mint budapestiként úgy 1991 környékén volt, amikor megindultak a változások, egyre több turista érkezett a városba, és még azt hittük, hogy ebből valami jó is kisülhet. (Tévedtünk. Zárójel bezárva.)

A városban rend van és tisztaság. Mindenütt – például az összes látványosságnál – kérik az útleveleket, lépten-nyomon kamerák pásztázzák minden lépésünket, és például a metró összes bejáratánál a csomagokat, hátizsákokat átvilágítják, a palackos vizet még külön sugázmérővel tesztelik. Szinte az összes vonaton rendőrök járőröznek, a jellegzetes, kék-piros villogó a mellényükön már messziről „leleplezi” őket. Talán kicsit túlzásnak tűnik, de németországi tapasztalataink alapján, ahol az nem sétál be ellenőrizetlenül ki-be a határokon, aki nem akar, ez a szigor valahogy jobb opciónak tűnik. Igen, tudom, Kína, ami kommunista állam, és pfujolhatunk rá, mert mi ugye demokráciában élünk – hát erről is van egy különvéleményem, majd ha érdekel valakit, egyszer leírom...

A metrókon mindig van rendőr. A ruhájukra van applikálva egy kék-piros villogó, nekem mindig a megvagy-hadnagy jutott eszembe róla.

<https://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:csungking>

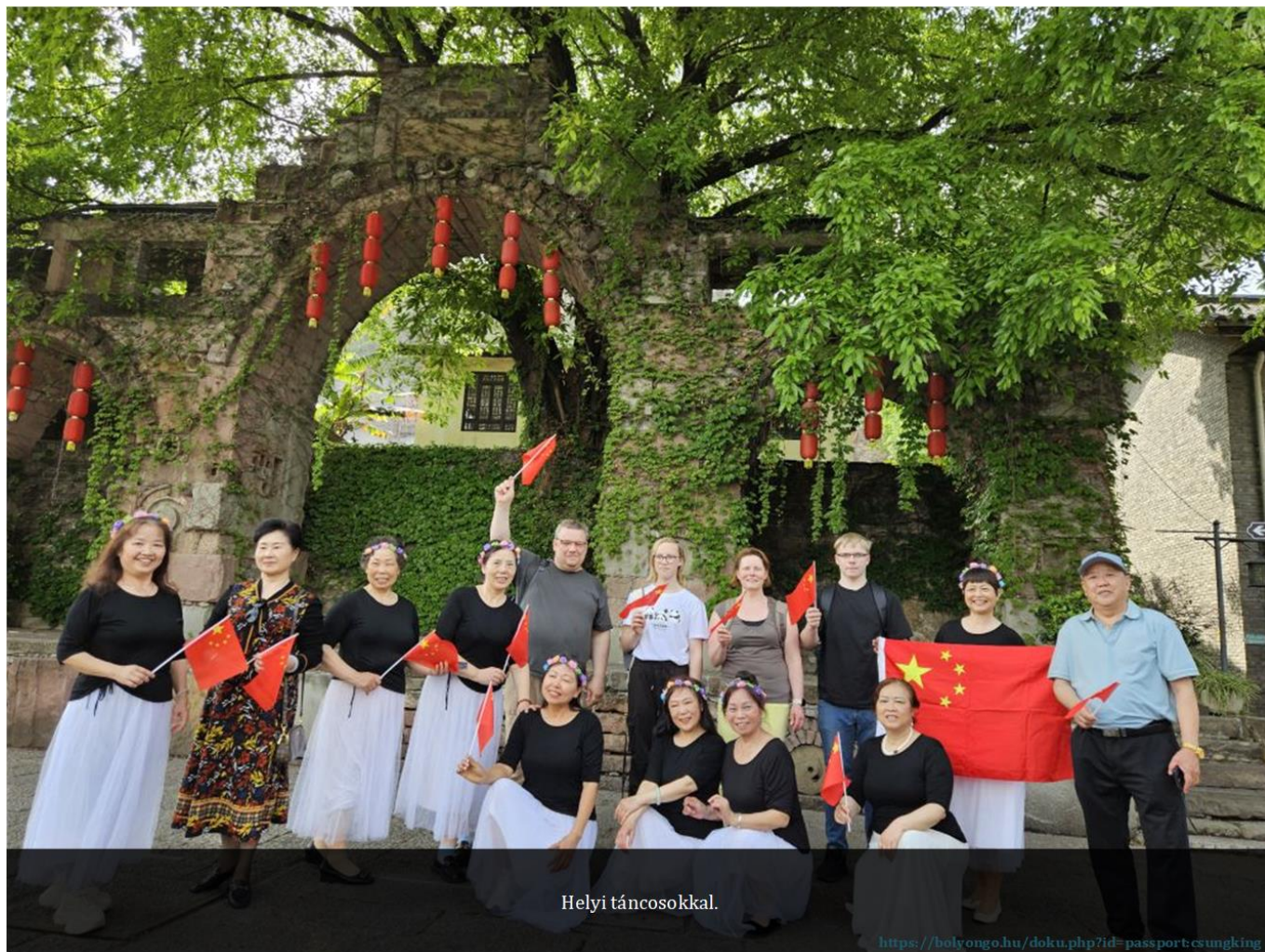
Volt, hogy az egyik látványosságot egy felhagyott építkezési területen keresztül tudtuk megközelíteni. Táblázás, információ sehol nincs, a *google.maps* csak nagyon korlátozottan működik, és szinte senki nem beszél idegen nyelveket. Marad persze a google offline fordítója, no meg a jól bevált activity, és szerencsére a helyiek partnerek is ebben a félszeg kommunikációban, barátságosan és türelmesen próbálnak segíteni az idevetődött idegeneken.

Persze a Youtube videók már adtak némi támpontot, hogy mit érdemes megnézni a városban; a házon átfutó monorail, *Hongyadong* és a *Chaotianmen tér* is adták magukat. Ezeken a helyszíneken hatalmas tömegek verődtek össze, de a turisták között csak elvétve lehetett látni nem kínai vonásokat; úgy látszik, a belföldi turizmus is rohamléptekkel fejlődik.

Igazán nem kínai emberekkel nem is nagyon találkoztunk, az európai kinézet itt még unikumnak számít. Lányom is, fiam is rikító szőke, nagyon gyakran jöttek oda, főleg fiatal lányok, hogy szeretnének közös szelfit készíteni velük. Lányomnak is, de persze főleg fiamnak imponált, hogy milyen népszerű lett a kinézete alapján.

Egy személyes heppem, hogy nem szeretem a turista látványosságokat, mert ott csak hasonzó turistákkal lehet találkozni, és nem a helyiekkel. Soha nem bírnék szervezett turistaúton részt venni, ahol a látványosságok kipipálgatásával telik az idő. Egyszerűen szeretek csak valamerre elindulni, napi 5-10-15 kilométereket sétálni, metrózni csak úgy, ötletszerűen; tapasztalatom, hogy ilyenkor lehet belefutni a legmaradandóbb kalandokba.

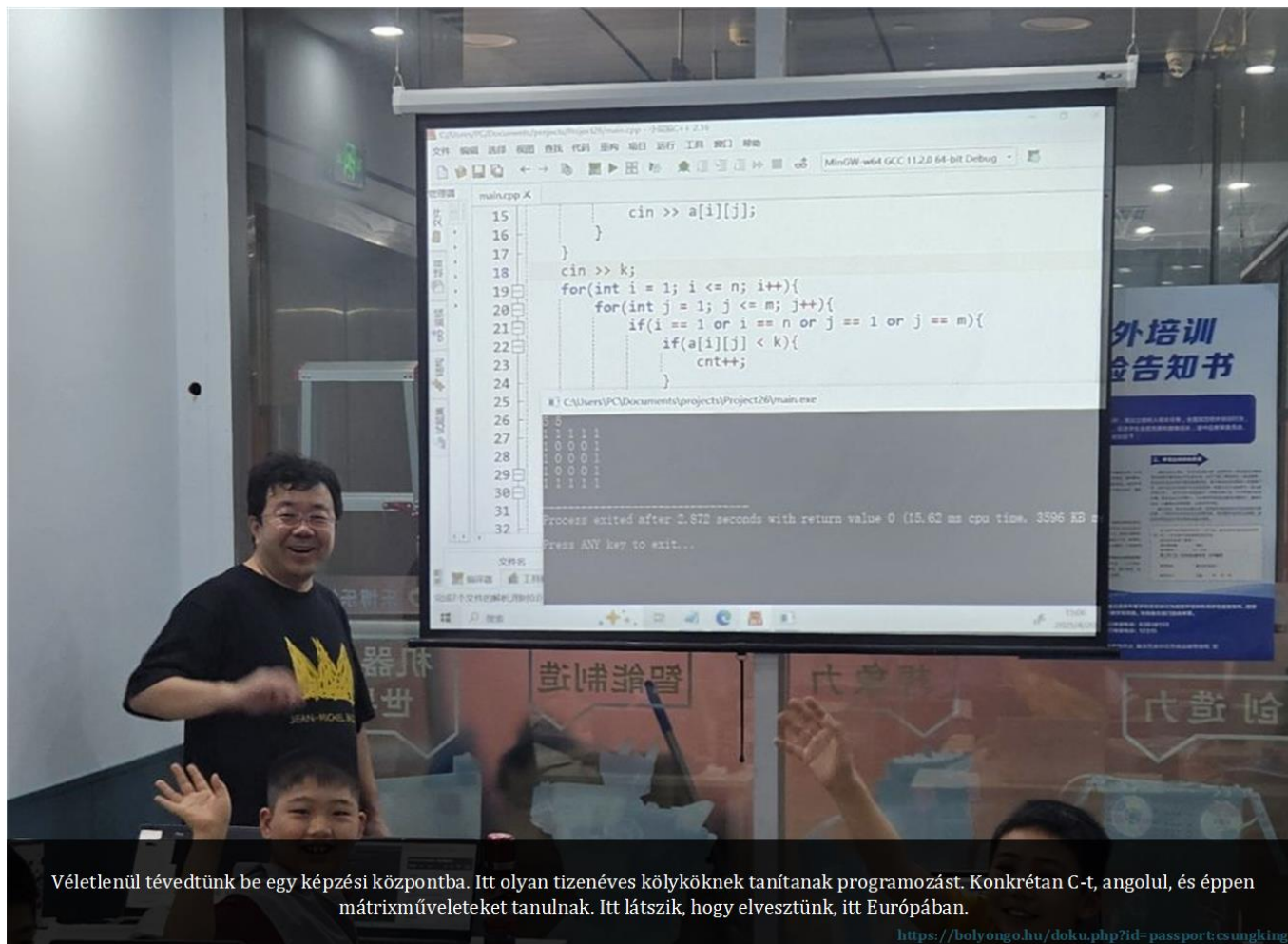
Elmentünk egy helyi látványossághoz (valami ipari park volt), amit már rég ledózeroltak. A taxisnak úgy jött ki a szeme, mit a csigának, amikor jeleztem, hogy igen, itt kiszállunk. Egy újonnan épülő sétaút (voltaképpen futóút) indult innen, ami először kis privát veteményeseken vezetett keresztül, teraszos mini rizsföldeken, majd a már fent említett építési területen keresztül egy elhagyott faházás várórészbe egy modern autópálya kábelhíd alatt. Itt egyenbe öltözött hölgyek tartottak táncpróbát, majd egyben bemutatót is nekünk, a végén kínai zászló lengetős közös fotózkodással.

Vagy este elmentünk valami táplálékra vadászni, közben persze benéztünk a helyi ABC-be, ahol békák és teknősök várták a végzetüket egy családi ebéd keretében, vagy a hatalmas 30-40 emeletes lakóházak előtt zenére közösen táncoló-tornázó emberekre csodálkoztunk rá.

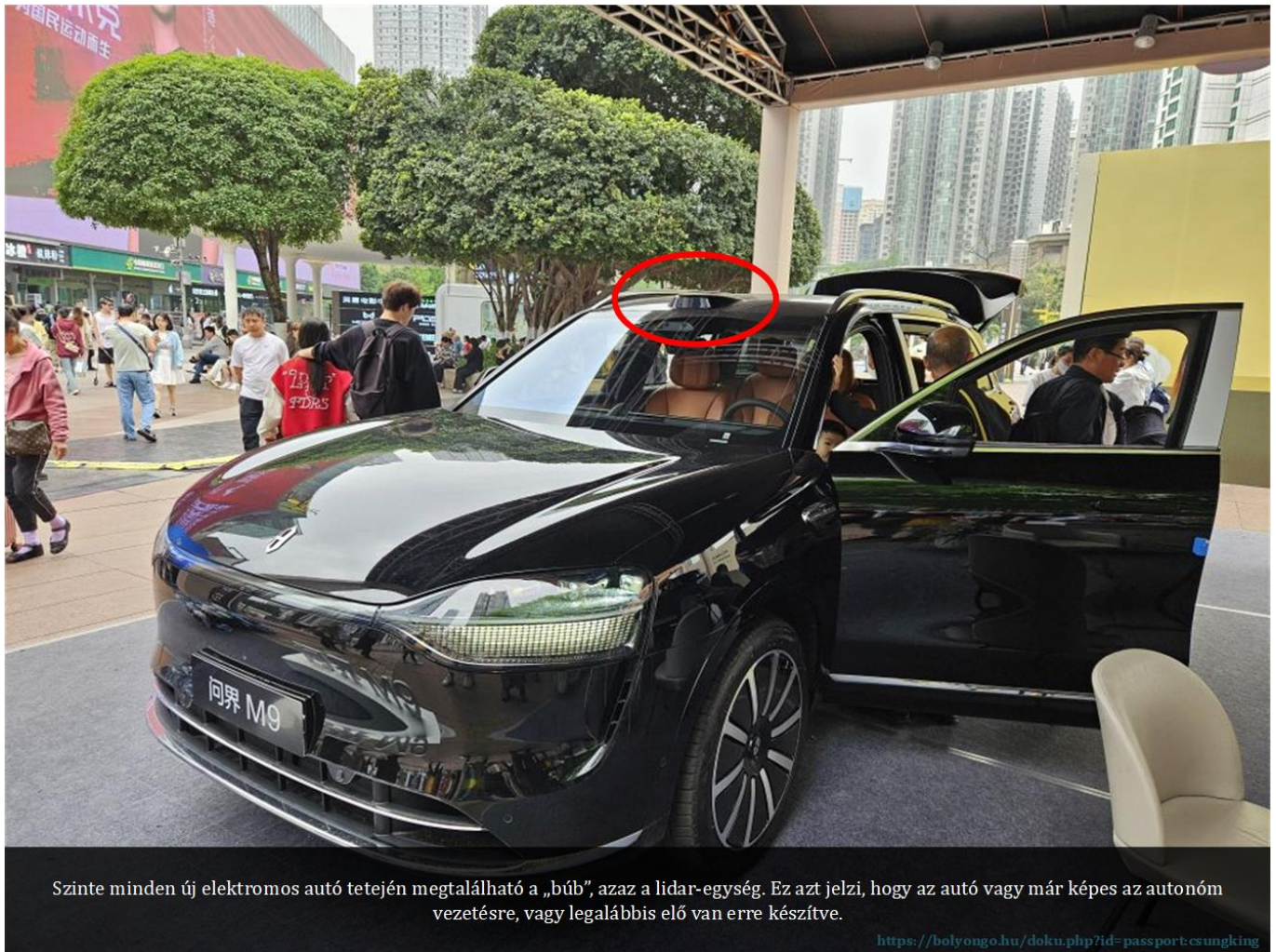
Mindenütt, de tényleg mindenütt lehet készített, gyümölcsöket és mindenféle tengeri csodákat kapni, annak ellenére, hogy Csungking azért nagyon messze esik a tengertől, jóval messzebb, mint például Budapest.

Esetleg, amikor véletlenül benéztünk egy olyan közösségi házba – kávéért keresve – ahol gyerekek fejlesztésével foglalkoznak. Volt, ahol rajzoltak, vagy festettek a gyerekek több csoportban. Nejem gyerekekkel foglalkozik, szerintem hihetetlen, hogy mennyire fegyelmezetten vettek részt a kölykök a foglalkozásokon, míg kint a folyamatosan szállingózó szülők türelmesen várták a foglalkozások végét. Engem a szakmai elfogultságom kapcsán az a csoport fogott meg (le is fényképeztem őket, vidáman integettek, a tanárukkal együtt), ahol 10-12 éves kölyköknek C++ programozási nyelvet tanított a tanárjuk.

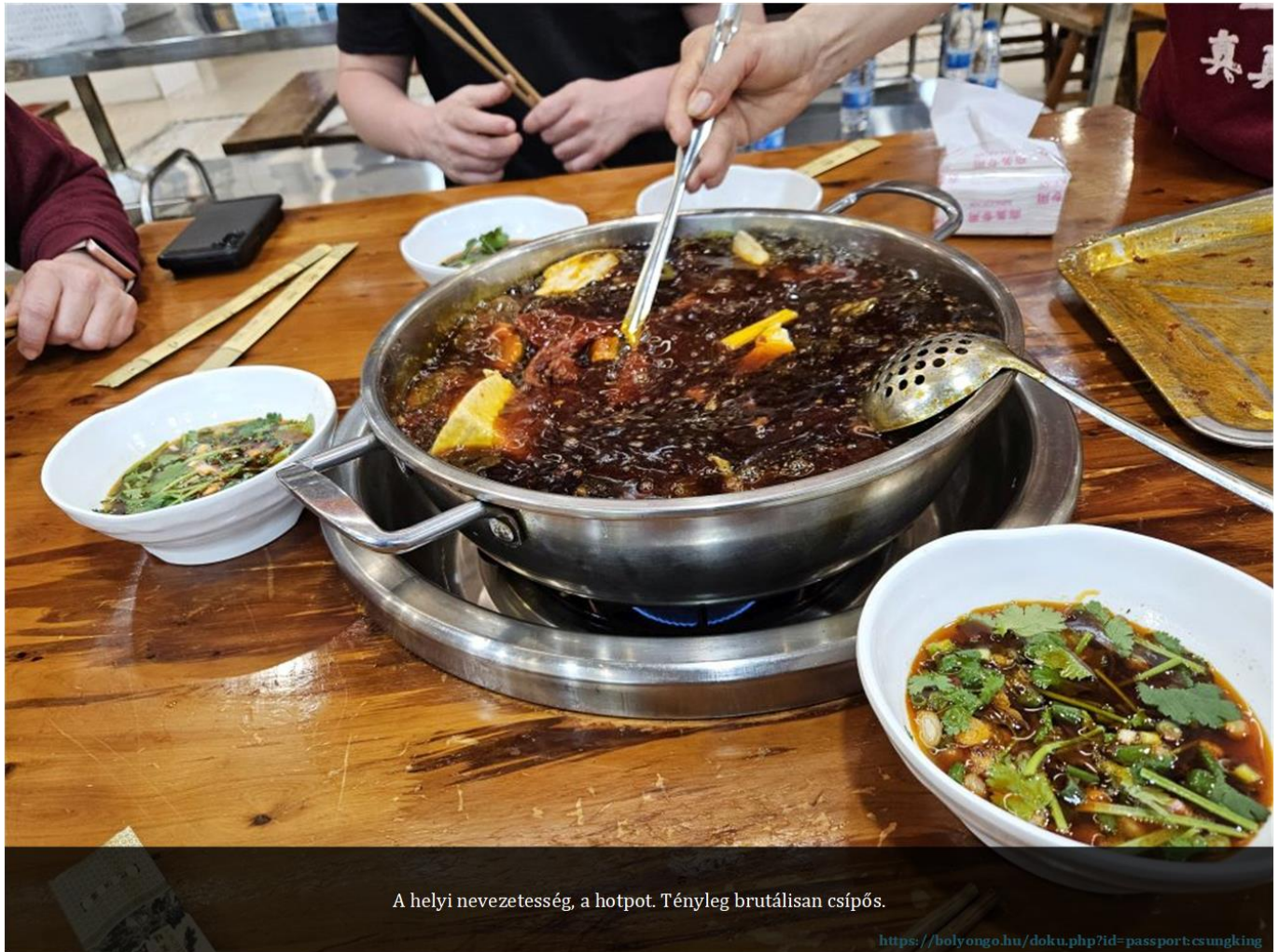
A kivetítőn beágyazott ciklusokban mátrixkezelés kód volt, természetesen angolul. Szóval még van egy jó tíz évünk a vélt digitális technológiai előnyünkkel, és majd jön ez a generáció...

A szállásunktól nem messze volt egy általános iskola, ahol végig néztük, hogy jönnek ki a kölykök osztályonként a tanítás végén, úgy délután ötkor. A tanárjuk vezeti fel őket, kis táblákkal, a gyerekek egymással szembe fordulnak és meghajolnak, majd lepacsiznak a tanárjukkal és futás a szülőkhöz.

Nagyon sok helyen szaladtunk bele kiállított autókba, amiknek vagy egyáltalán nem ismerem a gyártóit, vagy legalábbis meglepőek (például a Huawei). Szinte mindegyik elektromos hajtású, és a legtöbbnek a szélvédő tetején felbukkan a jellegzetes „búb”, a lidar, ami arra utal, hogy az autó már rendelkezik önvezető képességgel, vagy legalábbis dolgoznak már rajta.

No meg persze kipróbáltuk a helyi nevezetességet, a hotpot-ot. Ez úgy működik, hogy az asztal közepén egy edényben eszméletlen csípős alaplé t főznek, ebbe öntik be kisebb adagonként az általunk egy terjedelmes listáról kiválasztott komponenseket, majd egy merőkanállal kiszedik a tányérunkra ezeket. A családukból egyedül én szeretem a csípős ételeket, de családom hősiesen kiállt mellettem, és egyre vörösödő fejjel, de büszkén kóstolték végig a kínálatot. Ami amellet, hogy tényleg brutálisan csípős volt, még másodszor is „hatott”.

A helyi nevezetesség, a hotpot. Tényleg brutálisan csípős.

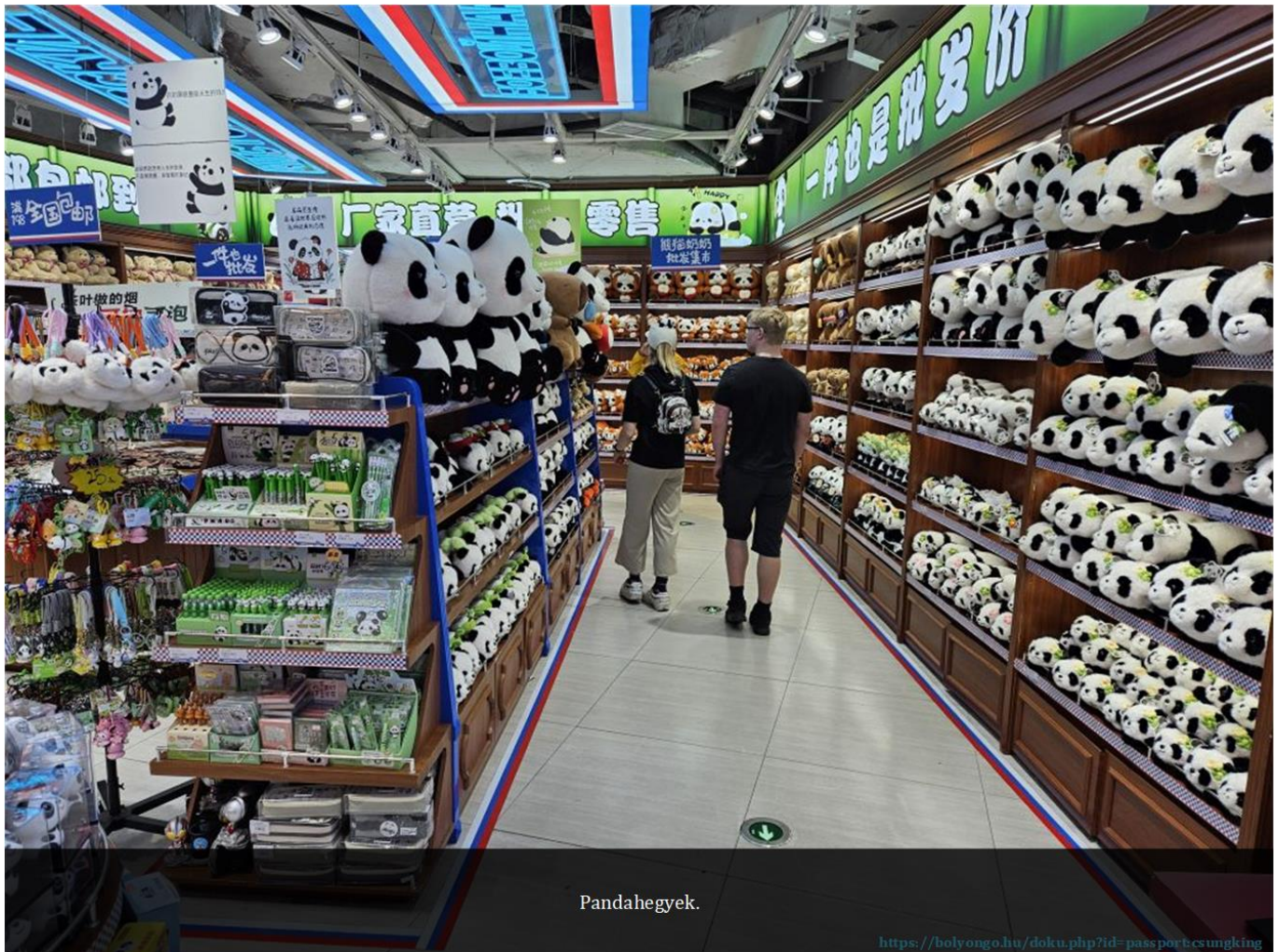
<https://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:csungking>

A készített fényképekből, videókból egy publikus fotógalériát válogattam össze, ha esetleg érdekel, [itt találsz meg](#).

Tapasztalataink, ha esetleg szintén Kínába szeretnél látogatni

- 2025-től 14 napig vízummentesen lehet Kínába turistaként utazni
- A repülőutak között a 2 órás átszállási idő túl karcsú. Érdeemes legalább 4 órát rászáni.
- Érdeemes a telefonodra előre telepíteni a weChat és az Alipay applikációkat, mert szinte mindenütt ezekkel lehet fizetni. Ezekhez kell rendelni a bankkártyákat. Bankkártyás fizetés szinte sehol nem lehetséges, ATM-ből is csak keveset láttunk. Készpénz azért érdemes magaddal vinni, mert néha a rendszer szabotálja az app-os fizetést.
- A Google, Youtube és Facebook csak korlátozottan használható.
- A Google Maps-on a szatellit kép és az utcavázlat elcsúszott, a program nem ismeri a tömegközlekedést, és sokszor a metró állomásokat sem tudja azonosítani.
- Az emberek rendkívül barátságosak, ha valamit keresel (mert semmi látnivaló nincs kitáblázva), nyugodtan fordult a mindenütt posztoló rendőrökhöz, ők is nagyon segítőkészek.
- A politika témaköre többnyire tabu.
- A kicsit fűszeresnek jellemzett étel iszonyúan csípős, és ráadásul kétszer csíp.

Pandahegyek.

<https://bolyongo.hu/doku.php?id=passportcsungking>

Nagyon sokan még mindig – többnyire rutinból – megvetően nyilatkoznak a kínaiakról, a kínai termékekről „kici, occó”. Ennek az ideje már szerintem lejárt. A Temu-ról, az Aliexpress-ről meg a Banggod-ról rendeltem az otthoni fejlesztésekhez a kellékeket, mikroelektronikát, szenzorokat. Nem azt mondom, hogy nem lehet időnként beleszaladni „kapufákba”, de alapvetően elégedett vagyok azzal, amit szállítanak, és főleg amennyiért teszik mindezt. És nem, a történet nem csak a másolásról szól. A cégnél sokakat leptem meg egy általam épített 2. generációs akku-tesztberendezéssel, ami só-ion modulokat tartalmaz, teljes szabályzással (BMS) és csak Aliexpress-es alkatrészeket tartalmaz.

Kína olyan tempóban fejlődik, mint Németország – visszafelé. Európa elfoglalta magát a belső – kreált vagy az ölébe hullott – problémákkal, és nem vesszük észre, hogy a technológiai versenyben bizony végzetesen lemaradtunk. Tudom, Kínának is megvannak a maga problémái, de egyelőre azt írom, ami látszik. Fiam szerint Csungking úgy néz ki, mint New York – majd tíz év múlva.

Kedves olvasóm! Ha már idáig eljutottál az olvasásban, talán joggal feltételezhetem, hogy nem volt teljesen érdektelen számodra ez a bejegyzés. Jaj, le ne ixelj még; nem pénzt akarok tarhálni.

Pusztán annyit kérek, hogy ha van olyan ismerősöd, akivel jól tudnál vitatkozni az itt leírtakról, vagy csak simán megosztanád vele, kérlek, ne késlekedj!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, osszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszumban](#) található.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook oldalt](#).

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#). A mostanában a blogon megjelent írások a [főoldalon jelennek meg](#).

2025/07/20 08:26

Ajánló

Hasonló jellegű bejegyzéseket a **Napló** tag alatt talál:

- [A világ legnagyobb városa, Csungking](#)
- [Amszterdam](#)
- [Japán üzembhelyezés](#)
- [Karantén napló 1](#)
- [Karantén napló 2](#)

[napló, Csungking, Chongqing, Kína, China, utazás, 2025](#)

Bejegyzésmegtekintések száma: 340

From:

<https://www.bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:

<https://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:csungking>

Last update: **2025/10/16 09:11**

